

Bericht uit het hiernamaals

Gedachtenexperiment

Niet zijn beste boek, zegt mijn buurman en Vestdijckenner. Dat kan ik me indenken want hoewel Vestdijk me meestal blijft boeien in zijn romans, dwaalde ik bij het lezen van *Bericht uit het hiernamaals* geregeld een beetje af. De bioloog Hildevoort is in het hiernamaals aan het woord. Hij is in staat gedachten over te brengen in het hiernamaals maar hij kan er waarschijnlijk ook de levenden mee bereiken, hoewel hij dat nooit bevestigd krijgt. Ik las het boek met het idee dat Vestdijk erover heeft gefantaseerd hoe dat overseinen dan in zijn werk zou gaan, als het mogelijk zou zijn.

Het boek zit zo in elkaar dat je eerst hoort hoe het de voormalige biologieleeraar Hildervoort vergaat in het hiernamaals en in het einde van het boek blijkt dat al het voorgaande een compilatie is van alle berichten die de levenden hebben opgevangen. De "uitzendingen" van Hildervoort zijn dus aangekomen en geanalyseerd door een commissie en opgeschreven. Leuk om te weten dat Hildevoort in zijn opzet is geslaagd en dat zijn *luistervrienden* heeft weten te bereiken. Ik zou haast zweren dat de term luistervrienden in het echt ook gebruikt is door een radioman.

Hildervoort komt erachter dat hij kan communiceren met anderen in het hiernamaals. Hij wordt steeds beter in het zenden en hij vogelt met wat lotgenoten uit dat als hij heel hard zijn best doet, de berichten van anderen zelfs zwakker worden naarmate zijn eigen signaal sterker wordt. Hij besluit om ongeveer hetzelfde verhaal verscheidene keren uit te zenden in de hoop dat hij er een aards wezen mee kan bereiken. Op zich is het al een krachttoer want hij heeft natuurlijk geen pen en papier. Alles moet "uit het hoofd", dat hij niet meer bezit.

Het viel me op dat Hildervoort erg negatief is over Charlotte, de enige vrouw in het overleden gezelschap. Zij is veel bezig met geroddelen en met zorgen over haar nog levende kinderen, ze papt aan met allerlei types, waar Hildervoort niet veel me op heeft. Ik had het idee dat Hildervoort meent dat vrouwen niet geschikt zijn voor het wetenschappelijk onderzoek waarmee hij bezig is.

Er zitten leuke ideeën in en ik vond het leuk om mee te fantaseren over de beperkingen die de mensen in het hiernamaals moeten hebben en hoe het hiernamaals er volgen Veldijks model moet uitzien. Ik vraag me ook af of "het horen van stemmen uit het hiernamaals" een ervaring kan zijn geweest van Veldijk zelf. Hij was zelf arts maar ook psychiatrisch patiënt, hij leed aan depressies. Daarbij hoort niet meteen dat je stemmen hoort, maar hij kan het toch meegemaakt hebben of gehoord hebben van medepatiënten.

Schrijver

[Veldijk, S.](#)

Jaar uitgebracht

1964

Jaar gelezen

2026

Genre

Fictie

Informatie

[Uitgelezen Boeken](#)

[dbnl](#)